

יש לראותו כחשוד ועליך לשים עליו עין היטב כדי שתוכל למסור ידיעות עליו. כן עליך לזכור, שאם הוא מדבר אליך מעבר לגדר או למשוכת-נצרים יקשה עליך אחרי כן להכירו שוב, לפי שראית רק את חלק גופו העליון. צא ודבר אליו. החיילים הפולשים יקחו עמם מזון אשר עלול להספיק להם למשך ימים אחדים, וודאי שיקחו אתם קצת כסף, שטרות ניר אל נכון, ומזויפים אולי. זוהי אולי הסיבה להוצאה האחרונה של שטרות כסף בני לירה אחת, ויתכן שכל השטרות הישנים יוחלפו. אין ספק שמרגלים יוטלו בדרך האויר, אבל הם לא יהוו בשבילנו אותה הסכנה שהיו בשעתם בארצות אירופה. שם יכלו לשוב אחרי שאספו ידיעות, בדרך שאינה אפשרית כאן. מרגלים השולחים ידיעות באלחוט חשאי כבר נמצאים אולי כאן, ויתכן שהמרגלים המורדים לוקחים עמם מנגנוני שידור קטנים. מקובל היה לחשוב שהיורדים בסוככים זקוקים לגובה של כמה אלפי רגל, כדי להיות בטוחים שהסוכך נפתח בעוד זמן. אולם בסוככים המיוחדים מטפוס אָשְׁנֶר, שהגרמנים משתמשים בהם, יכול צבא לרדת מגובה של 100 מטר בלבד. אם הם נופלים מגובה רב הרוח מפזר אותם על פני שטח רחב ולא קל להם להתרכז או אף למצוא איש את רעהו. ואולם מגובה נמוך עלולים הם לנפול בתחום שדה אחד או שנים. כלי הנשק המתאימים מורדים בתוך כלים מובדלים, אשר משם אפשר לאספם. בשעת נפילת הצבא אין בידיהם אלא אקדוחים אבטומטיים, וכל אדם אשר רובה בידו יכול להתגבר עליהם על נקלה.

אנשי חיל התעופה של בנות-הברית במצוקה.

יש ללמוד להכיר את אנשי חיל התעופה המלכותי ואת כוחות התעופה של בנות הברית הנאלצים לפעמים לרדת בסוכך. ואלא הן הנקודות העיקריות שיש לשים לב אליהן: הללו ירדו למטה ביחידות, או שנים-שנים, או שלושה-שלושה, אבל לעולם לא ירדו יותר מששה בבת אחת. הם ירדו על הרוב מגובה הגון. אפשר לראות את האוירון ואת סימניו, או שאפשר לראות ולשמוע בהתרסקו. לעולם יהיה קושי להבדיל בין סוכך אויב הנתון במצוקה ובין איש מחיל התעופה המלכותי. ואולם אנשינו יש להם פספורט מיוחד, ולאחר שירדו לא ירוצו לבקש להם מחסה. פקודות מיוחדות ניתנו לאנשי חיל התעופה המלכותי לסייע בזיהוי.

ה. לב

הצתה צבאית

אמנם במלחמה של עכשו תחולנה הצתות צבאיות בתחום החזית רק לעתים רחוקות, אבל השימוש הרב בפצצות-בערה המוטלות על ידי אוירונים באזורים וערים שבעורף גורם לנו כי נתענין לדעת, מה הם העיקרים והטקטיקה שלפיהם נעשות ההצתות הצבאיות, מה יש לצפות בבחינה זו מהאויב, ואיך להתגונן מפניהן על הצד הטוב ביותר.

את המטרות שקובע לו האויב בהצתות-בערה אפשר לחלק לפי קבוצות, כדלקמן: האויב ינסה להרוס מעצורי-התקפה; הוא יבקש להשמיד דברים העשויים להועיל למתנגדו במלאכת-מלחמתו; ישאף ללחוץ לחץ מוסרי על האוכלוסיה האזרחית ולחולל בהלה ומבוכה בעורף צבאות המתנגד; הוא ישתדל להשמיד אוצרות-חמרים וכל מיני בנינים של המתנגד, כגון מחסנים, קסרקטינים, גשרים וכדומה; בשעת נסיגת צבאותיו-הוא ישאף להשמיד את אוצרות-חמריה ואת בניניו הוא, למען לא יפלו בידי מתנגדו להועיל לו; כללו של דבר: ההצתה באה בכל המקרים, שבהם נראית השמדת מטרה מסוימת באש כיתרון טקטי ממושך בשביל כוחותיו של המבעיר וכמגרעת טקטית ממושכת בשביל כוחות המתנגד. בערות העלולות להקל אך לשעה ולהכביד בעתיד על המצב הטקטי של המבעיר תבוצענה רק בשעת הדחק, בליט ברירה אחרת.

הבאת חומר-ההצתה למקום המיועד, אם אינה נעשית בעזרת קלעים, פגזים, או פצצות תבערה מאוירונים, אלא מוצאת לפועל על ידי חיילים, מבוצעת על פי העיקרים הכלליים של פעולות משמרות-סיוור תוקפניים. פעולה צבאית זאת המוטלת עליהם היא מטרת-שליחותם היחידה, ואין הם רשאים לסטות ממנה. עליהם להמנע מקרב, חוץ מבמקרה שאי אפשר להם לבצע את פעולתם בלעדי זה, או שאי אפשר להם להשתמט מקרב. במשמרות-סיוור של חפריים, פרשים, או רגלים, משתמשים בדרך כלל לביצוע הצתות בתחום הקרוב יותר לחזית. אולם בעזרת כלי-רכב משוריינים אפשר להעביר משמרות סיוור של חפריים או של חיל-רגלים דרך קוי האויב, או להורידם במטוסים מאחורי החזית של האויב (חיל רגלים אווירי).

גם פגזי-הצתה של חיל-התותחים או של חיל-הרגלים פועלים רק בתחום הקרב הבלתי-אמצעי. לעומת זה אפשר להשתמש בפצצות תבערה של אווירונים (וכן בכדורי ההצתה אשר למכונות-היריה שבאווירונים ובשאר אמצעי הצתה שלהם*) — הן בחזית והן בעורף הסמוך והרחוק.

משהחליט האויב לחולל תבערה יעשה את כל הנחוץ לביצועה וישתמש בכל האמצעים העומדים ברשותו והמוליכים אל המטרה. נחוץ לדעת את האמצעים האלה בשביל לאחוז באמצעי-מניעה מראש, כדי לשחק את פעולתם ככל האפשר.

*

מוזג-האוויר עלול לשים את התבערה לאל, או ללבות את האש עד כדי השמדת מטרת-ההצתה בצורה מקפת ומהירה ביותר. הרי שלפני ההצתה יש להביא בחשבון את כל הידיעות המקומיות על מוזג האוויר (מגמת הרוח הרגילה, אותות-גשם וכו'), ידיעות של התחנות המטיאורולוגיות הצבאיות וכדומה.

מהלך הבערה עשוי להיות מושפע במידה הגונה מאמצעי ההצתה. עליהם לפתח במהירות האפשרית את האש ולמעט את זמן השרפה. חמרי-ההצתה המפתחים טמפרטורה גבוהה של בערה ופולטים חום הרבה וחמצן לסביבה מתאימים ביותר להצתות צבאיות. בכל הצבאות נמצאים אמצעי הצתה כאלה בצורת רמוני-יד, קלעים, פגזים ופצצות תבערה.

*

* בקיץ 1940 פיזרו אווירונים בריטים מאות אלפי "עלי-הצתה" מעל יערות גרמניה ושרדות תבואתה, שגרמו, לפי הדעת הגרמנים עצמם, נזק רב. — המערכת.

פרטי מלאכת ההצתה על ידי פטרולים מציתים, על ידי פגזים או קלעי-תבערה או על ידי הטלת פצצות תבערה הם ענין ללימוד ולאימון בסוגי-הנשק השונים. יש הבדל חשוב בין הצתה על ידי פטרולים ובין הצתה על ידי ירית פגזים או קלעים מציתים או פצצות תבערה, והוא, שבשעת יריות והטלת פצצות גדול כוחו של המקרה – ככל שגדול יותר מספר הקלעים או הפצצות כן בטוחה יותר פעולתם. ואילו פטרולים יכולים לתור ולמצוא בעצמם את מקומות ההצתה הנוחים ביותר. עליהם להבטיח עצמם, ובשעת הצורך ינהלו קרבות-אש ממושכים עד אשר יבצעו את שליחותם.

לאחר שההצתה מוצאת אל הפועל והאש מתחילה להתפשט ישאף האויב למנוע כל פעולת כיבוי; זאת יעשה על ידי יריה ממושכת של תותחים או על ידי יריות מן האויר. היריות תהיינה מכוונות לא רק אל מקום התבערה וסביבתה הבלתי-אמצעית, כי אם גם אל דרכי המסע של הצבא ואל מקומות-ריכוזו.

*

במלחמה הזעירה רווחת הפעולה של הצתה צבאית. איש המלחמה הזעירה או חבר הכנופיה, אף איש „הטור החמשי“, יכול להתערב על נקלה באוכלוסיה האזרחית ולשאת עמו בלא-רואים את חומר-ההצתה, כדי להביאו למקום ההצתה ולהעלותו באש. הנהגת המלחמה הזעירה צריכה לבחור לה בהקפדה את מטרת ההצתות. כי על הרוב נערכת מלחמה זעירה בארץ הלוחמים עצמם, כנגד אויב פולש, וכל נזק שנגרם עלול לפגוע בעניני האוכלוסיה של הארץ. יש איפוא להביא בחשבון גם את הרושם המוסרי ולא רק את התוצאות הטקטיות בלבד, באשר לעתים נשען הלוחם הזעיר במידה רבה על תמיכתם של תושבי הארץ, או של חלק מהם. אך יש אשר מלחמה זעירה נהפכת למלחמת-נואשים, שאין מתחשבים בה עוד לא בנכסים חמריים אף לא בתוצאות מוסריות, והטקטיקה נקבעת רק לפי מטרת-הקרב הסופית.

אם נוקטים במלחמה הזעירה בפעולות הצתה צבאית, ונגשים לפעולות אלו מנקודות-ראות טקטיות, אזי בוחרים במטרות הצתה המשמשות את האויב במעשה-מלחמתו, ואשר השמדתן תהיה לו בלתי-נעימה ביותר ותורגש מאוד מאוד, כגון תחנות-פיקוד, מקלטים, מחסנים, מפעלים, מרכזי תחבורה, רכוש האויב וכדומה. במקרים כאלה נוהגים, בדרך כלל, לפעול במציתים משתהים, כלומר אמצעי-ההצתה המתחילים לפעול מקץ זמן מסוים.

בצירוף עם מעשה-ההצתה אפשר לפעמים לשים מארב לחבר המכבים ומגיניהם, או לעורר בהלה ומבוכה. במקרים כאלה משמשת ההצתה עצמה רק כאמצעי-משיכה, ונודעת לה חשיבות פחותה מאשר לסביבת המטרה המוצתת; אכן זו צריכה להתאים למארב או ליצירת הבהלה.

הדברים האמורים לעיל בנוגע לביצוע מעשי-ההצתה צבאיים מכילים גם רמזים. כיצד אפשר למנוע תבערה, או למנוע נזק לאחר שפרצה. ישנם קוי-הנהגה כלליים אחדים, אשר כוחם יפה הן לגבי פטרולים מבעירי-אש, והן לגבי קלעי תבערה ופצצות תבערה: יש להרחיק מן המקומות החשובים מבחינה טקטית או צבאית כל חמרים מיותרים הניתנים לבערה (הרחקת גרוטאות ובלאי). בערים וכן בשאר מקומות ישוב, שסכנת מפציצים מרחפת עליהם, מוטב לעשות ביעור גרוטאות כאלה בכל הבתים, אחרי כן להספיג את המקומות בחמרים נספגים המשמשים

כנגד אש, במידה שהדבר הוא בגדר האפשרות בכלל. להכין מראש אמצעי כיבוי. לאמן מכבי-אש ולאמן את כלל התושבים בכיבוי-אש. לשמור על נקודות חשובות מפני פטרולים מבעירי-אש על ידי משמרות של מכבי-אש. לתכן תכניות כיבוי. להכין רזרבות להגנה על פלוגות מכבי-האש ועל פעולות הכיבוי. לאחוז מראש באמצעים כנגד פעולת האויב להפריע מרחוק את פעולות הכיבוי. לאחוז במעשי-תגמול ולגרום הצתות לאויב. לתת הוראות עממיות לאוכלוסים על ההתנהגות בשעת מעשה ועל המלחמה בהצתות.

במלחמה הזעירה קשה למנוע הצתות כשם שקשה למנוע שאר מעשי אלימות. השמירה על כל המקומות הבאים בחשבון צריכה להיות מקפת ונתונה לפיקוח מתמיד. משפרצה תבערה חייב ראש פלוגת מכבי-האש וחבר מגיניה לשער מיד את סכנת המארב ולשקול במהירות הבזק את כל האפשרויות. מכיון שפעולות כאלה נעשות על הרוב בשעות הלילה, יש לשאוף להפתיע את האויב במארבו. בדרך כלל יש צורך להרכיב את הכידון מיד, עם יציאה לפעולה, ולהחזיק במוכן רמוני-יד להתקפה. אין לשלוח גששים לפנים, שלא יגלו בטרם עת את דבר התקרבות פלוגתם הם; בלילות ירח בהירים יש לתת להם להפליג קדימה רק במידה שאפשר למנוע על ידי כך התקפת-אש מטוח קרוב ביותר. אם הכונה היא לאגוף את האויב האורב או לתקוף אותו מערפו אין נוהגים, על הרוב, לבצע את הפעולה על ידי שתי חבורות או יותר, כדי למנוע התנגשות של חבורות כאלה. רק חיילים נועזים, שאינם נרתעים מפני קרב-מגע יזכו בנצחון בהתקפת-לילה כזו. גם ההתקרבות אל מקום-השרפה, גם ההתרחקות מן המקום צריכה להעשות פרקים פרקים. יחידות-ההבטחה צריכות להמנע מבוא בחוג האור של התבערה. בפעולות-הכיבוי יש להתחיל רק אחרי הבטחת מקום-התבערה. רק במקרים מיוחדים, כשאוביקט-ההצתה הוא חשוב ביותר והתבערה נושאת עמה סכנה רבה, אפשר לסטות מן העיקר הזה.

בעוד שבתחום החזית נעשות הפעולות כנגד פטרולים מבעירי-אש, וכן כנגד קלעי תבערה ופצצות תבערה, רק על ידי חיילים בלבד (חוץ מבמצבים מיוחדים, בשעת "מלחמה זעירה"), הרי בחלקי הארץ שבעורף החזית יש הכרח למשוך אף אנשים אזרחים לפעולה נגד הצתות. הרושם הרב אשר לפצצות-תבערה קטנות המושלכות בהמון בערים מחייב להקים איגודים כאלה על יסודות-חובה. הדבר הטוב ביותר הוא, שבכל גוש בתים, או, טוב מזה, בכל בית ובית, ימצאו כמה אנשים מאומנים, אשר יוכלו למנוע מיד כל היזק מאת פצצות התבערה. זה לא כבר נמסר בעתונים, שבשעת התקפה גדולה בלונדון יצאו לפעולות-כיבוי לא פחות מעשרים אלף מכבי-אש. בחדשים האחרונים הוטל שם גם שירות חובה על כל בעלי הבנינים, - שירות המוני של "זקיפי-דליקות".

אין בכוננות משום סתירה לרוח תרמזקרטניה; אותם האנשים אשר יסרו את הרפובליקה שלנו בפעל למדו לשלום ברובה ובאפק. מצנינים היו בכשר-הקליעה שלהם, בכחם לסכל גופני ובידיעתם את הארץ.

הסינזור קבוצת לודג', ב"אמריקן מנזיך"